

at jeg saa slet ikke skulde faa noget. Jeg foretrak at søge det, som var mest paatrængende, gennemført først og vilde saa senere søge at faa den anden Bevilling, som jeg erkender ogsaa tiltrænges. Den anden Grund er denne, at der bør være en vis Sammenhæng imellem, hvad der ydes i Timeløn paa de store private Værksteder, og hvad Staten yder paa sine Værksteder, og saa vidt mig bekendt vil der, som den ærede Ordfører (Jerichow) ogsaa berørte i sit Foredrag, i Januar 1914 blive optaget Forhandlinger om nyt Lønreglement for de private Værksteders Vedkommende; jeg har da ment, det vilde være rigtigt at afvente Resultatet af disse Forhandlinger. Af disse Grunde kunde jeg altsaa ikke gaa med til allerede i Efteraaret at stille Forslag herom. Nu er Forholdet dette, at Værkstedsarbejderne kan faa deres Lønforhøjelse uden særlig Bevilling. Det er imidlertid ikke Tilfældet for Remisearbejdernes Vedkommende. Det vil være nødvendigt at søge en Bevilling, og Beløbet vil andrage 50,000 Kr. Som alt nævnt er jeg interesseret i, at der gøres noget for Remisearbejderne, og jeg vilde ogsaa gerne, det skulde gøres saa snart som muligt. Hvis derfor det ærede Finansudvalg enstemmigt vil give sin Tilslutning til, at Beløbet anvendes paa forventet Bevilling, skal jeg være villig til at optage en Forhandling med min Kollega Finansministeren angaaende dette Spørgsmaal, og jeg afventer derfor, hvad der i saa Henseende vil ske mellem Tillægsbevillingslovforslagets anden og tredje Behandling.

Endnu har jeg tilbage at omtale det Samraad, der angaar Telegrafarbejdernes Rejser frem og tilbage mellem deres Arbejdssted og deres Hjem. Det er jo rigtigt, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds fremhævede, at det er vanskeligt for vedkommende Arbejdere, naar de arbejder langt ude paa Linien; at besøge deres Hjem ret ofte, da de kun har Ret til Fribefordring en Gang om Maaneden; det kunde selvfølgelig have Interesse for dem at besøge deres Hjem meget tiere, men i saa Fald skal de selv betale deres Billet. Der har været indgivet et Andragende fra Telegrafarbejderne om at faa denne Ret udvidet, saaledes at de kunde rejse hjem hver 14. Dag. Dette Andragende har været tilstillet Telegrafvæsenet til Erklæring, og Telegrafvæsenet har ikke kunnet tiltræde det, hvorfor Andragendet er blevet afslaaet. De Grunde, Telegrafvæsenet i saa Henseende har anført, er for det første, at da det drejer

sig om mange Arbejdere, vil Tilstaaelsen af den nævnte Ret medføre en meget betydelig Udgiftsforøgelse for Telegrafvæsenet. Forholdet er nemlig dette, at for den halve Dag, som de bruger til Rejsen fra Arbejdspladsen til deres Hjem, faar de alligevel udbetalt Dagløn eller Time-løn; hvis nu alle disse mange Arbejdere skulde have Ret til rejse hjem hver 14de Dag, vilde der altsaa blive en Mængde halve Rejsedage, for hvilke Telegrafvæsenet kom til at betale Løn uden at faa noget Arbejde derfor. Allerede dette vil have finansiel Betydning. Desuden vil det koste Telegrafvæsenet Penge at træffe et Arrangement med Statsbanerne med Hensyn til denne Udvidelse af Fribefordringsretten. Hertil kommer saa, hvad Telegrafvæsenet anser for det værste, det stadige Afbræk i Arbejdet, som vilde blive Følgen af disse mange Rejser. Det forekommer mig, at ihvorvel man godt kunde unde Telegrafarbejderne at faa Lejlighed til at besøge deres Hjem noget oftere, lader de Grunde, Telegrafvæsenet har anført, sig ikke afvise, og derfor har Ministeriet ikke kunnet bevilge Telegrafarbejdernes Andragende i det nævnte Øjemed.

Ellinger: Det har været mig en Glæde at se, at alt som man er trængt dybere ind i Spørgsmaalet om Persontrafikken fra Frederiksberg Station, er man kommet paa det rene med, at denne Trafik bør opretholdes. Jeg tillader mig at udtale min Tak til det ærede Finansudvalg for dets Stilling og ligeledes til den højtærede Minister for hans Udtalelser. Det er rigtigt nok, at Strækningen mellem København og Roskilde er meget stærkt trafikeret, men efter, at den nye Personbanegaard er taget i Brug, løber Togene sikkert med langt større Regelmæssighed end tidligere, og naar ogsaa disse særlige Tog, som der er Tale om fra Roskilde: Kl. 7.56, 8.50, 12.13, 3.52 og 10.21, løb regelmæssigt og Afgangen besørgedes regelmæssigt af Administrationen, er der ingen Tvivl om, at de umuligt kunde komme til at forstyrre den ordinære Trafik. Ogsaa i modsat Retning er der overmaade gode Trafikforhold, navnlig hvis der blev lagt et Tog til om Morgenen fra Frederiksberg til Roskilde. Den Ordning, Ministeren har stillet i Udsigt, vil sikkert betale sig. Det vil altid betale sig at give saa mange Mennesker — desværre for mange, kan man sige, i Hovedstaden i Forhold til Landets Størrelse — Adgang til at rejse ved at give